

§ 6. 1. Minister Kultury i Sztuki jest dysponentem funduszu.

2. Minister Kultury i Sztuki może wyznaczyć dysponentów niższego stopnia do dysponowania częściami funduszu.

§ 7. 1. Wysokość nagrody ustala się w kwocie do 40.000 zł.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 5 pkt 2, ustala się na podstawie przepisów o wynagrodzeniach autorskich.

3. Stypendium literackie, o którym mowa w § 5 pkt 4, może być przyznane autorowi w wysokości do 6.000 zł miesięcznie i na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

4. Minister Kultury i Sztuki może w wyjątkowych, szczególnie uzasadnionych wypadkach przyznać autorowi stypendium literackie w wysokości wyższej niż określona w ust. 3, nie przekraczającej jednak kwoty 10.000 zł miesięcznie.

§ 8. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów określi szczegółowe zasady i tryb dokonywania wypłat z funduszu.

§ 9. Wypłaty wynagrodzeń autorskich, dokonywane z funduszu autorskiego, będą ujmowane corocznie w ustalonym w narodowym planie społeczno-gospodarczym dla Ministerstwa Kultury i Sztuki bezosobowym funduszu plac i funduszu honorariów, w kwocie równej wysokości tych wypłat.

§ 10. Nie wykorzystane środki funduszu autorskiego utworzonego na podstawie uchwały nr 154 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia funduszu autorskiego (Monitor Polski Nr 40, poz. 186) stają się środkami funduszu, o którym mowa w § 1.

§ 11. W sprawach nie uregulowanych uchwałą stosuje się przepisy o funduszach celowych, wydane na podstawie Prawa budżetowego.

§ 12. Traci moc uchwała nr 154 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia funduszu autorskiego (Monitor Polski Nr 40, poz. 186).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

86

UCHWAŁA Nr 87 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 czerwca 1979 r.

zmieniająca niektóre przepisy w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem plac.

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem plac (Monitor Polski z 1976 r. Nr 43, poz. 211 i z 1978 r. Nr 15, poz. 50 i Nr 24, poz. 81) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. 1. Wypłata nagród i premii, objętych załącznikami nr 1 i 2 do uchwały, pracownikom zajmującym kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy może być dokonana, z zastrzeżeniem ust. 2, jeżeli w okresie, za który przysługują te nagrody lub premie, zostały spełnione warunki uprawniające do wypłacenia pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy premii za wyniki w zakresie działalności podstawowej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy nagród i premii, nie związanych ze stosunkiem pracy, oraz nagród i premii, wymienionych w poz. 29 i 35 załącznika nr 1 i w poz. 9, 10, 11, 12, 19, 23, 27 i 34 załącznika nr 2 do uchwały.“;

2) w załączniku nr 1 do uchwały:

a) pozycja 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nagrody za eksport budownictwa“;

b) skreśla się pozycje 5 i 31;

3) w załączniku nr 2 do uchwały skreśla się pozycje 13, 24 i 32.

§ 2. Nagrody za eksport wewnętrzny budownictwa oraz nagrody za osiągnięcie projektowanej zdolności produkcyjnej wypłaca się, jeżeli początek realizacji kontraktów lub początek okresu osiągania projektowanej zdolności produkcyjnej obiektów przypadł przed dniem wejścia w życie uchwały.

§ 3. Tracą moc:

1) uchwała nr 136 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1967 r. w sprawie budżetów ekonomicznych do rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości (Monitor Polski z 1967 r. Nr 37, poz. 177 i z 1970 r. Nr 40, poz. 293),

2) § 9 uchwały nr 132 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1972 r. w sprawie osiągania projektowanych zdolności produkcyjnych w zakładach i obiektach przemysłowych oddanych do eksploatacji (Monitor Polski z 1972 r. Nr 32, poz. 174 i z 1975 r. Nr 3, poz. 15),

3) w § 7 ust. 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1973 r. w sprawie dalszego rozwoju eksportu budownictwa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak

87

ZARZĄDZENIE Nr 41 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1979 r.

w sprawie nadania Śląskiemu Instytutowi Naukowemu imienia Jacka Koraszewskiego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Śląskiemu Instytutowi Naukowemu nadaje się nazwę: „Śląski Instytut Naukowy im. Jacka Koraszewskiego“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak